

סגולה לשבת

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שכנא מפראהבישט זיעוועבישט

שנה ג'

ליל שישי
שבת תולדות
תשפ"ג

גליון
107

הנהגות שבתיות • סגולות • עיבוד קדישין • תולדותיו • חיבור לשון

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

עבודת הרה"ק מפראהבישט ז"ע בדמות גאון והתנשאות

[מפראהבישט] דרך מסוכנת זו של המלאך ז"ל, ליטש את האבן הטובה ובנה התהדרות וגאון. השיב לו ר' ישראל כך: בעבורה מבצר של קדושה וטהרה על הבעל שם טוב הקדוש מסר לידי המגיד ידי צומות וסיגופים. הגנבים של מעלה [ממעזריטש] ז"ל, ראש משפחתנו, פרצו גם לשם וביקשו לקלקל את האבן אבן טובה במתנה, את דרך החסידות הטובה. בא אבי ז"ל והמציא תחבולה האמתית, והטמין אותה המגיד בתוך חדשה, עמד והטמין את האבן הטובה מצודה של תורה ותפילה. נודע הדבר בתוך קופה של אשפה⁽¹⁾, של גאון לגנבים של מעלה, סמא"ל וכת שלו, והתנשאות, תפארת גדולה וכבוד, ומקום הפורשים תמיד רשת לצדיק הדור, פרצו זה נמצא בטוח יותר, כי בני הכת אינם בגניבה לתוך המבצר וביקשו להשחית חושדים כלל שאפשר להטמין אבן יקרה את האבן הטובה. בא זקני רבי אברהם בתוך אשפה⁽²⁾.

שער החסידות, עמ' 194

סגולת הצדיק משטפנטש זיע"א
אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנטש], אמר: מוי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואס אין לו סיפור ממנו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

"ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים"

(בראשית כה כז).
שאל רבי הירש מרימנוב את ר' ישראל מריזין מפני מה בחר לו אביו ר' שלום שכנא

השלמות וציונים

יהיה נמסר בידך, וכל זמן שלא יהיה נעשה היחוד הוא אי אפשר שתהיה הגאולה, והיחוד הזה לא יהיה רשות לשום מלאך ושרף לגלות סוד היחוד הזה, רק יהיה נמסר בידך וממילא לא תוכל להיות הגאולה בלעדך. אז שמח הס"מ מאד וקיבל את ישראל לגלות, כי בדעתו שיהיו ישראל מוחלטים בידו לצמיתות. והנה כאשר זרח אור התנא אלקי הרשב"י וחבריא קדישא שלו, התחילו להשתדל לקרב את הגאולה ושתו עצות למצוא את סוד היחוד הזה ולא עלתה בידי אחר כך קם האר"י הק' וגם הוא התאמץ והרעיש עולם, כי עד מתי ועד אנה יסבלו ישראל גלות. והודיעו אשר בו תלוי הגאולה ואסור לגלותו, וזלת אם ימצא לוד אשה וישגי מעצמו ליחד את היחוד הזה אז יוכל להצמיח את הגאולה. אוי התאמץ בכל עוז ותעצומות ועוב את כל עניניו, והפריש עצמו בכמה פרישות, והתחיל לעסוק ביחודי עליונים, אולי ישגי את היחוד, ולבסוף לא עלתה בידו עד שהוצרך לעלות בגני מרומים. ונמסר הדבר להבעש"ט להשיג את היחוד, ומהבעש"ט נמסר הדבר לזקיננו המגיד הגדול, אבל גם הוא לא עלתה בידו כי גדולים השתדלו בזה ולא עלתה בידם, על כן בחר לו הוא עצה אחרת, כסות ולשון שינה, והסתיר דרכו בקודש ועסק בכל מיני תענוגי עולם ובדברים הגשמיים, עד שרימה את הס"מ ונדמה לו כי הוא מכת דיליה ומסירתא דיליה ולא נשמר ממנו. ואמר בזה הלשון: "עבר איז געגאנגען ממש צי דיא קעשניעס" [-] הוא הלך ממש עד אל תוך כסיין, והס"מ גילה לו כל מצפוניו עד שזקנינו הרבי רבי שלום גנב ממנו את היחוד. והי כאשר התחיל זקנינו הרבי רבי שלום לעסוק ביחוד הזה החל להתנוצץ אור הגאולה בעולם. והרגיש הס"מ בזה והתחיל להרעיש העולם מי גלה רו זה לשום אדם, וישאל את מלאכי מרום ויענו כולם שלא גלה שום אחד מהם, עד שבא אל מלאך מט"ט וצחק ממנו מאד איך שילוד אשה השיג ממך את היחוד בערמה. והי כשמוע זאת הבעל דבר רץ בבהלה לזקנינו הרבי רבי שלום ורצה להמית אותו. מה עשה זקנינו מהר"ש, כסות ולשון שינה עוד, וילך אל השוק וקנה עוף אחד מן הערלית, ובידו הקדושה נתן המעות ליד הערלית, וכשראה זאת הבעל דבר נדמה לו כי הוא מכת דיליה, אף על פי כן שאל אותו מפני מה עסקת ביחוד הזה, והשיב לו זקני אל תאמין בזה כי אני מכת דילך ומסירתא דילך, ואם אתה רצונך שיהיו ישראל בגלות תמיד גם אתה רוצה בזה. אכן כאשר ראה הס"מ אשר אור הגאולה מתנוצץ בכל יום יותר, רץ עוד הפעם אל המלאך מט"ט ודרש ממנו להגיד לו מי גלה רו זה, וצחק עוד יותר ממנו. ובא עוד אל זקנינו מהר"ש ואמר לו מניח אני את כל העולם כולו ולא אעסוק רק בך ובצאצאך אם לא תגיד לי את האמת. אז גלה לו זקנינו את האמת, רק אני מבטיחך כי מעתה לא אעסוק עוד בהיחוד, אך לורעי אמשוך לאם נשות מתחת כסא הכבוד, אשר להם יאו ולא יפחדו ממך בנפש, רק גופים שלהם יפקירו מיום הולדם.

1. ראה בספה"ק תולדות יעקב יוסף (חקת, ד"ה שם בפסוק וישלח) שכתב את דרכי המלחמה ביצה"ר בפירוש הפסוקים "וישלח מלאכים אל מלך אדום אעברה בארצך וכו' דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל וגו' ויאמר לא תעבור בי וגו' ויט ישראל מלעיל" (במדרב כ-כא), וזה לשון קישו: בארתי משנה דאבות (פ"א מ"י) "אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות" וכו' יעו"ש אך דכל זה לשלומי אמוני ישראל, אבל לחלושי הדעת כמו המון עם ונשים וקטנים לא יבטחו בברית התורה והמצוה כי אם שלא לשמה, להטות לימין או לשמאל עושר וכבוד, ולזה אמרו בש"ס (פסחים ג) 'לעולם יעסוק אדם בתורה שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה', ודקדקו לומר 'לעולם יעסוק' וכו' דדוק צריך תחלה שלא לשמה, והטעם נראה לי דשמעתי ממורי [הבעש"ט הק'] ביאור פסוק "חשבת דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך" (תהלים קט טז), כי אם ירצה לקום חצות לילה רק לשם שמים ללמוד, יתגרה בו יצה"ר. לכך עצה יעוצה שיתעורר לדבר לעסוק בצרכיו ודרכיו, שיש בו שייכות אל היצה"ר, ואח"כ "ואשיבה רגלי אל עדותיך", וכיוצא בזה בשאר ענינים, ודפח"ח, ושפיר אמרו תחלה יעסוק שלא לשמה שמתוך זה יוכל לבוא לשמה, ואשיבה רגלי אל עדותיך. משא"כ כשרצה לעשות מיד לשמה, יתגרה בו היצה"ר להלחם כנגדו ויתבטל מכל וכל, לכך איש החכם בתחבולות יעשה מלחמה והחכמה תחרי' בעליה.

ווארט השבוע

כלי מחזיק ברכה לישראל "וילכו מאתו בשלום" (בראשית כו לא).

ביומא דהילולא של הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע - י"ד תשרי תשכ"ד אמר הרה"ק רבי מרדכי שלמה מבאיאן זי"ע: 'הער האט געהייסן דעם גרויסן נאמען [-] הוא נקרא בשם הגדול, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום' (עוקצין ג ע"ב). משכונת הרועים, עמ' קסט

היה חולה גדול. וממנו נמסר הדבר לבנו המלאך הק' וגם בימיו לא נעשה דבר. אחר כך נמסר הדבר לבנו זקנינו הרבי רבי שלום מפראהבישט ז"ה. ולא פראבישטש ז"ה. ויהי כאשר התבונן זקנינו הרבי רבי שלום אשר כמה צדיקים